

**UNESCO's KONVENTION OM BESKYTTELSE OG FREMME AF
DE KULTURELLE UDTRYKSFORMERS MANGFOLDIGHED**

Paris, den 20. oktober 2005

UNESCO's KONVENTION OM BESKYTTELSE OG FREMME AF DE KULTURELLE UDTRYKSFORMERS MANGFOLDIGHED

Den 33. generalkonference for De Forenede Nationers Organisation for Uddannelse, Videnskab og Kultur, forsamlet i Paris fra 3.- 21. oktober 2005,

som fastslår, at kulturel mangfoldighed er et iboende træk ved menneskeheden,

som er sig bevidst, at kulturel mangfoldighed er en del af menneskehedens fælles arv, og at den bør højagtes og bevares til gavn for alle,

som er vel vidende om, at kulturel mangfoldighed skaber en rig og forskelligartet verden, der giver flere valgmuligheder og beriger de menneskelige evner og værdier, og at den derfor er en grundlæggende kilde til bæredygtig udvikling for samfund, folk og nationer,

som påpeger, at kulturel mangfoldighed, der trives i et klima med demokrati, tolerance, social retfærdighed og gensidig respekt mellem folk og kulturer, er en absolut nødvendighed for fred og sikkerhed på lokalt, nationalt og internationalt plan,

som priser betydningen af kulturel mangfoldighed for den fulde gennemførelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, der er stadfæstet i verdenserklæringen om menneskerettighederne og i andre universelt anerkendte instrumenter,

som understreger nødvendigheden af at integrere kulturen som et strategisk element i de nationale og internationale udviklingspolitikker samt i det internationale udviklingssamarbejde og i den forbindelse at tage hensyn til FN's millenniumerklæring (2000), der fokuserer på udryddelse af fattigdom,

som tager i betragtning, at kulturen antager forskellige former i tid og rum, og at denne forskelligartethed viser sig i identiteternes egenart og mangfoldighed og i de kulturelle udtryksformer hos de folk og samfund, der udgør menneskeheden,

som anerkender betydningen af overleveret viden som kilde til åndelig og materiel rigdom, herunder især oprindelige folks videnssystemer, og denne videns positive bidrag til bæredygtig udvikling samt nødvendigheden af at beskytte og fremme den på passende vis,

som anerkender nødvendigheden af at træffe foranstaltninger til beskyttelse af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed, herunder deres indhold, særlig i situationer, hvor de kulturelle udtryksformer trues af udryddelse eller alvorlige forstyrrelser,

som understreger betydningen af kulturen for social samhørighed i almindelighed og særlig dens mulige medvirken til forbedring af kvinders status og rolle i samfundet,

som er sig bevidst, at kulturel mangfoldighed styrkes ved idéers frie bevægelighed og beriges gennem konstant udveksling og samspil mellem kulturerne,

som bekræfter, at tanke-, ytrings- og informationsfriheden samt mediernes mangfoldighed giver de kulturelle udtryksformer mulighed for at udfolde sig i samfundet,

som anerkender, at de kulturelle udtryksformers mangfoldighed, herunder de overleverede kulturelle udtryksformer, er en vigtig forudsætning for, at individer og folk kan udtrykke deres idéer og værdier og dele dem med andre,

som påpeger, at sproglig mangfoldighed er en væsentlig del af den kulturelle mangfoldighed, og bekræfter den grundlæggende rolle, uddannelse spiller for beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformer,

som henviser til den store betydning, kulturens levedygtighed har for alle, herunder for personer, der tilhører mindretal, og for oprindelige folk, således som den kommer til udtryk gennem deres frihed til at skabe, formidle og udbrede deres overleverede kulturelle udtryksformer og nødvendigheden af adgang til disse for at kunne anvende dem til gavn for deres egen udvikling,

som understreger vigtigheden af kulturel interaktion og kreativitet, der beriger og fornyer de kulturelle udtryksformer og øger betydningen af personer, der medvirker til at udvikle kulturen til gavn for samfundet som helhed,

som anerkender betydningen af intellektuelle ejendomsrettigheder som støtte for personer, der er kulturelt kreative,

som er overbevist om, at kulturelle aktiviteter, varer og tjenesteydelser, fordi de er bærere af identiteter, værdier og betydning, både har en økonomisk og en kulturel side, og derfor ikke må behandles som værende udelukkende af kommerciel værdi,

som konstaterer, at globaliseringsprocesserne, der fremskyndes af informations- og kommunikationsteknologiens hurtige udvikling, skaber helt nye betingelser for øget samspil mellem kulturerne, men samtidig udgør en udfordring for den kulturelle mangfoldighed, især med hensyn til risikoen for uligevægt mellem de rige og de fattige lande,

som er sig bevidst, at UNESCO har fået overdraget et særligt mandat til at sikre respekt for kulturel mangfoldighed og at henstille til, at der indgås sådanne internationale aftaler, som organisationen måtte anse for hensigtsmæssige med henblik på at lette den frie bevægelighed for idéer i ord og billeder,

som henviser til bestemmelserne i de af UNESCO vedtagne internationale instrumenter, der vedrører kulturel mangfoldighed og udøvelse af kulturelle rettigheder, herunder især verdenserklæringen om kulturel mangfoldighed fra 2001,

har vedtaget denne konvention, den 20. oktober 2005.

I. Målsætninger og vejledende principper

Artikel I – Målsætninger

Denne konvention har følgende målsætninger:

- a) at beskytte og fremme de kulturelle udtryksformers mangfoldighed
- b) at skabe forudsætningerne for, at kulturerne frit kan udfolde sig og indgå i et samspil til gensidig berigelse
- c) at tilskynde til dialog mellem kulturerne for at opnå en mere intensiv og afbalanceret kulturel udveksling i hele verden til gavn for den gensidige respekt mellem kulturerne og for fredskulturen
- d) at stimulere interkulturalitet for at udvikle samspillet mellem kulturerne med henblik på at bygge broer mellem folkene
- e) at fremme respekten for de kulturelle udtryksformers mangfoldighed og bevidstheden om værdien heraf på lokalt, nationalt og internationalt plan
- f) at bekræfte betydningen af forbindelsen mellem kultur og udvikling i alle lande, især i udviklingslandene, og at tilskynde til aktioner på nationalt og internationalt plan med henblik på at sikre anerkendelse af denne forbindelses reelle værdi
- g) at anerkende kulturelle aktiviteter, varers og tjenesteydelsers særlige karakter som bærere af identitet, værdier og betydning
- h) at bekræfte staters suveræne ret til at bevare, vedtage og gennemføre politikker og foranstaltninger, som de anser for hensigtsmæssige med henblik på at beskytte og fremme de kulturelle udtryksformers mangfoldighed på deres område
- i) at styrke samarbejde og solidaritet på internationalt plan i en ånd af fællesskab, navnlig for at give udviklingslandene bedre muligheder for at beskytte og fremme de kulturelle udtryksformers mangfoldighed.

Artikel 2 - Vejledende principper

1. Princippet om respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder

Kulturel mangfoldighed kan kun beskyttes og fremmes, hvis menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, f.eks. ytrings-, informations- og kommunikationsfriheden, og individets mulighed for frit at vælge kulturelle udtryksformer er garanteret. Ingen kan under påberåbelse af bestemmelserne i denne konvention krænke menneskerettighederne eller de

grundlæggende frihedsrettigheder, der er fastlagt i verdenserklæringen om menneskerettighederne og i folkeretten, eller begrænse deres omfang.

2. Suverænitetsprincippet

I overensstemmelse med De Forenede Nationers pagt og principperne i folkeretten har stater en suveræn ret til at vedtage foranstaltninger og politikker med henblik på at beskytte og fremme de kulturelle udtryksformers mangfoldighed på deres område.

3. Princippet om lige værdighed og respekt for alle kulturer

Beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed indebærer anerkendelse af lige værdighed og respekt for alle kulturer, herunder mindretals og oprindelige folks kulturer.

4. Princippet om solidaritet og samarbejde på internationalt plan

Alle lande, især udviklingslande, bør gennem samarbejde og solidaritet på internationalt plan få mulighed for at tilvejebringe og styrke de midler, der er nødvendige for deres kulturelle udtryk, herunder deres kulturindustrier, uanset om disse er i deres vorden eller veletablerede, på lokalt, nationalt og internationalt plan.

5. Princippet om komplementaritet mellem de økonomiske og kulturelle aspekter af udviklingen

Da kulturen er en af de grundlæggende kilder til udvikling, har de kulturelle aspekter af udviklingen lige så stor betydning som de økonomiske aspekter, og enkeltpersoner og folkeslag har en grundlæggende ret til at deltage i og nyde godt af kulturlivet.

6. Princippet om bæredygtig udvikling

Kulturel mangfoldighed er et stort aktiv for enkeltpersoner og samfund. Beskyttelse, fremme og bevarelse af kulturel mangfoldighed er en væsentlig forudsætning for bæredygtig udvikling til gavn for de nuværende og kommende generationer.

7. Princippet om lige adgang

Lige adgang til et rigt og varieret udbud af kulturelle udtryksformer fra hele verden og kulturernes adgang til udtryks- og kommunikationsmidler er vigtige elementer i styrkelsen af kulturel mangfoldighed og tilskynder til gensidig forståelse.

8. Princippet om åbenhed og ligestilling

Når stater vedtager foranstaltninger med henblik på at fremme de kulturelle udtryksformers mangfoldighed, bør de på passende vis tilstræbe åbning over for de øvrige kulturer i verden og sikre sig, at disse foranstaltninger stemmer overens med denne konventions målsætninger.

II. Anvendelsesområde

Artikel 3 – Anvendelsesområde

Denne konvention finder anvendelse på politikker og foranstaltninger, som parterne vedtager til beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed.

III. Definitioner

Artikel 4 - Definitioner

I denne konvention forstås ved:

1. Kulturel mangfoldighed

“Kulturel mangfoldighed”: de mange forskellige måder, hvorpå grupper og samfunds kulturer kommer til udtryk. Disse udtryksformer overleveres internt i grupperne og samfundene og disse imellem.

Kulturel mangfoldighed viser sig ikke kun i de forskellige måder, hvorpå menneskehedens kulturelle arv kommer til udtryk, beriges og overleveres i kraft af de forskellige kulturelle udtryksformer, men også - uanset hvilke midler og teknologier der anvendes - i de forskellige former for kunstnerisk kreativitet, produktion, formidling, udbredelse og anvendelse.

2. Kulturindhold

“Kulturindhold”: den symbolske betydning, den kunstneriske dimension og de kulturelle værdier, der udspringer af eller udtrykker kulturelle identiteter.

3. Kulturelle udtryksformer

“Kulturelle udtryksformer”: udtryksformer, der følger af enkeltpersoners, grupper eller samfunds kreativitet, og som har et kulturindhold.

4. Kulturelle aktiviteter, varer og tjenesteydelser

“Kulturelle aktiviteter, varer og tjenesteydelser”: aktiviteter, varer og tjenesteydelser, som, når de anskues ud fra deres særlige kvalitet, anvendelse eller bestemmelse, repræsenterer eller overleverer kulturelle udtryksformer, uafhængigt af den kommercielle værdi de måtte have. Kulturelle aktiviteter kan være et mål i sig selv, eller de kan bidrage til produktionen af kulturelle varer og tjenesteydelser.

5. Kulturindustrier

“Kulturindustrier”: industrier, der producerer og udbreder kulturelle varer eller tjenesteydelser som defineret under nr. 4 ovenfor.

6. Kulturpolitikker og -foranstaltninger

“Kulturpolitikker og -foranstaltninger”: kulturelle politikker og foranstaltninger på lokalt, nationalt, regionalt eller internationalt plan, der enten fokuserer på kultur som sådan, eller som har til formål at indvirke direkte på enkeltpersoners, grupper eller samfunds kulturelle udtryksformer, herunder på skabelse, produktion, formidling og udbredelse af kulturelle aktiviteter, varer og tjenesteydelser og på adgangen til disse.

7. Beskyttelse

“Beskyttelse”: indførelse af foranstaltninger til bevarelse, sikring og styrkelse af de kulturelle udtryksformer mangfoldighed.

“Beskytte”: at træffe sådanne foranstaltninger.

8. Interkulturalitet

“Interkulturalitet”: det forhold, at der findes og foregår et ligeværdigt samspil mellem forskellige kulturer, og at der er mulighed for at skabe fælles kulturelle udtryk gennem dialog og gensidig respekt.

IV. Parternes rettigheder og pligter

Artikel 5 - Generel regel om rettigheder og pligter

1. Parterne bekræfter i overensstemmelse med De Forenede Nationers pagt, principperne i folkeretten og de universelt anerkendte instrumenter vedrørende menneskerettighederne deres suveræne ret til at udforme og gennemføre kulturpolitikker og træffe foranstaltninger til at beskytte og fremme de kulturelle udtryksformer mangfoldighed og til at styrke det internationale samarbejde for at opfylde denne konventions målsætninger.
2. Når en part gennemfører politikker og træffer foranstaltninger til at beskytte og fremme de kulturelle udtryksformers mangfoldighed på sit område, skal disse politikker og foranstaltninger være i overensstemmelse med denne konvention.

Artikel 6 - Parternes rettigheder på nationalt plan

1. Enhver part kan som led i sine kulturpolitikker og -foranstaltninger som omhandlet i artikel 4, stk. 6, og under hensyntagen til egne forhold og behov træffe foranstaltninger, der har til formål at beskytte og fremme de kulturelle udtryksformers mangfoldighed på den pågældende parts område.
2. Disse foranstaltninger kan bl.a. være:
 - a) lovgivningsmæssige foranstaltninger, der har til formål at beskytte og fremme de kulturelle udtryksformers mangfoldighed
 - b) foranstaltninger, der på passende vis giver nationale kulturelle aktiviteter, varer og tjenesteydelser mulighed for at skabe sig en plads blandt alle de kulturelle aktiviteter, varer og tjenesteydelser på den pågældende parts område som vedrører disses skabelse,

produktion, formidling, udbredelse og anvendelse, herunder foranstaltninger med relation til det sprog, der anvendes til de pågældende aktiviteter, varer og tjenesteydelser

- c) foranstaltninger, der sigter mod at give de uafhængige nationale kulturindustrier og aktørerne i den uformelle sektor reel adgang til midlerne for produktion, formidling og udbredelse af kulturelle aktiviteter, varer og tjenesteydelser
- d) foranstaltninger, der sigter mod at tildele offentlige støttemidler
- e) foranstaltninger, der sigter mod at tilskynde almennyttige organisationer samt offentlige og private institutioner, kunstnere og andre kulturarbejdere til at udvikle og fremme den frie udveksling og bevægelighed af idéer og kulturelle udtryksformer samt af kulturelle aktiviteter, varer og tjenesteydelser og til at fremme kreativitet og iværksætterånd i forbindelse med deres aktiviteter
- f) foranstaltninger, der på passende vis sigter mod at etablere og støtte public service-institutioner
- g) foranstaltninger, der sigter mod at motivere og støtte kunstnere og alle andre, der medvirker til at skabe kulturelle udtryksformer
- h) foranstaltninger, der sigter mod at fremme mediernes mangfoldighed, bl.a. ved hjælp af public service radio- og tv-virksomhed.

Artikel 7 - Foranstaltninger, der har til formål at fremme kulturelle udtryksformer

1. Parterne bestræber sig på at skabe et klima på deres område, der tilskynder enkeltpersoner og samfundsgrupper til:
 - a) at skabe, producere, formidle, udbrede og have adgang til deres egne kulturelle udtryksformer under behørig hensyntagen til de særlige vilkår og behov, der gør sig gældende for kvinder og forskellige andre samfundsgrupper, herunder personer, der tilhører mindretal, og oprindelige folk
 - b) at have adgang til forskellige kulturelle udtryksformer fra deres eget område og fra de øvrige lande i verden.
2. Parterne bestræber sig ligeledes på at anerkende den vigtige indsats, der ydes af kunstnere og alle andre, der deltager i den skabende proces, af kulturelle sammenslutninger og af organisationer, der støtter dem i deres arbejde, samt den centrale rolle, de spiller ved at bidrage til de kulturelle udtryksformers mangfoldighed.

Artikel 8 - Foranstaltninger, der har til formål at beskytte kulturelle udtryksformer

1. En part kan på sit område afdække særlige situationer, hvor der eksisterer en risiko for udryddelse af eller en alvorlig trussel mod de kulturelle udtryksformer, eller hvor der på anden måde er et presserende behov for at beskytte disse, jf. dog bestemmelserne i artikel 5 og 6.

2. Parterne kan træffe alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte de kulturelle udtryksformer i de i stk. 1 nævnte situationer i henhold til bestemmelserne i denne konvention.
3. Parterne rapporterer alle de foranstaltninger, der er truffet for at imødegå situationen, til det mellemstatslige udvalg, der kan fremsætte relevante henstillinger.

Artikel 9 - Informationsudveksling og gennemsigtighed

Parterne:

- a) indsender hvert fjerde år i deres rapporter til UNESCO relevante oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet med henblik på at beskytte og fremme de kulturelle udtryksformers mangfoldighed på deres område og på internationalt plan
- b) udpeger et kontaktpunkt med ansvar for informationsudvekslingen i forbindelse med denne konvention
- c) deler og udveksler oplysninger om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed.

Artikel 10 - Uddannelse og bevidstgørelse af offentligheden

Parterne:

- a) begunstiger og udvikler forståelsen af, hvor vigtigt det er at beskytte og fremme de kulturelle udtryksformers mangfoldighed, navnlig gennem programmer for uddannelse og øget bevidstgørelse af offentligheden
- b) samarbejder med de øvrige parter og med internationale og regionale organisationer for at opfylde målsætningen i denne artikel
- c) sætter ind på at befordre kreativitet og styrke produktionskapaciteten gennem indførelse af uddannelses- og udvekslingsprogrammer på det kulturindustrielle område. Disse foranstaltninger bør gennemføres på en sådan måde, at de ikke indvirker negativt på de traditionelle produktionsformer.

Artikel 11 - Inddragelse af civilsamfundet

Parterne anerkender civilsamfundets grundlæggende rolle i forbindelse med beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed. Parterne tilskynder civilsamfundet til at deltage aktivt i deres bestræbelser på at opfylde denne konventions målsætninger.

Artikel 12 - Fremme af det internationale samarbejde

Parterne bestræber sig på at styrke deres bilaterale, regionale og internationale samarbejde med henblik på at skabe gunstige vilkår for fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed under særlig hensyntagen til de i artikel 8 og 17 omhandlede situationer, navnlig med henblik på:

- a) at lette dialog mellem parterne om kulturpolitikker og -foranstaltninger
- b) at styrke den offentlige sektors strategiske og administrative kapacitet i de offentlige kulturinstitutioner gennem udveksling af kulturarbejdere på internationalt plan og deling af bedste praksis
- c) at styrke partnerskaber med civilsamfundet, ngo'er og den private sektor, og mellem disse enheder indbyrdes, for at begunstige og fremme de kulturelle udtryksformers mangfoldighed
- d) at fremme anvendelsen af nye teknologier og tilskynde til partnerskaber for at styrke informationsudvekslingen og den kulturelle forståelse og for at begunstige de kulturelle udtryksformers mangfoldighed
- e) at tilskynde til indgåelse af aftaler om fælles produktion og udbredelse.

Artikel 13 - Integrering af kultur i den bæredygtige udvikling

Parterne bestræber sig på at integrere kulturen i deres udviklingspolitikker på alle niveauer for at skabe gunstige vilkår for bæredygtig udvikling og i den forbindelse befordre de aspekter, der er forbundet med beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed.

Artikel 14 – Udviklingssamarbejde

Parterne bestræber sig på at støtte samarbejde med henblik på bæredygtig udvikling og bekæmpelse af fattigdom, specielt hvad angår udviklingslandes særlige behov, for derved at fremme opkomsten af en dynamisk kultursektor, bl.a. gennem følgende:

- a) styrkelse af kulturindustrierne i udviklingslande:
 - i) ved at skabe og styrke kapacitet for kulturproduktion og -udbredelse i udviklingslande
 - ii) ved at gøre det nemmere for deres kulturelle aktiviteter, varer og tjenesteydelser at få adgang til verdensmarkedet og de internationale distributionskanaler
 - iii) ved, når det er muligt, at oprette levedygtige lokale og regionale markeder
 - iv) ved, når det er muligt, at indføre passende foranstaltninger i de udviklede lande, der kan lette adgangen for udviklingslandes kulturelle aktiviteter, varer og tjenesteydelser til deres område
 - v) ved at støtte det kreative arbejde, der udføres af kunstnere i udviklingslande, og om muligt lette deres mobilitet
 - vi) ved at tilskynde til et passende samarbejde mellem udviklede lande og udviklingslande, navnlig inden for musik og film

- b) styrkelse - gennem udveksling af oplysninger, erfaringer og sagkundskab samt uddannelse af menneskelige ressourcer - af udviklingslandenes kapacitet i den offentlige og den private sektor, navnlig hvad angår den strategiske og administrative kapacitet, udarbejdelse og gennemførelse af politikker, fremme og udbredelse af kulturelle udtryk, udvikling af små og mellemstore virksomheder og mikrovirksomheder, anvendelse af teknologier samt udvikling og overførsel af kompetencer
- c) teknologioverførsel gennem indførelse af passende incitamenter til teknologier og knowhow, især i forbindelse med kulturindustrier og -virksomheder
- d) økonomisk støtte:
 - i) oprettelse af en international fond for kulturel mangfoldighed, jf. artikel 18
 - ii) tildeling af offentlig udviklingsbistand i det omfang, det er nødvendigt, herunder teknisk bistand med henblik på at stimulere og støtte kreativitet
 - iii) andre former for økonomisk støtte som f.eks. lavrentelån, tilskud og andre finansieringsordninger.

Artikel 15 - Nærmere bestemmelser for samarbejdet

Parterne tilskynder til udvikling af partnerskaber mellem og i den offentlige og den private sektor og de almenyttige organisationer med henblik på at samarbejde med udviklingslandene om styrkelsen af disse kapacitet til at beskytte og fremme de kulturelle udtryksformers mangfoldighed. Disse nye former for partnerskaber skal for at imødekomme udviklingslandenes konkrete behov først og fremmest beskæftige sig med udviklingen af infrastrukturer, menneskelige ressourcer og politikker samt med udvekslingen af kulturelle aktiviteter, varer og tjenesteydelser.

Artikel 16 - Fortrinsbehandling af udviklingslandene

De udviklede lande letter den kulturelle udveksling med udviklingslande ved at give deres kunstnere og øvrige kulturarbejdere samt deres kulturelle varer og tjenesteydelser fortrinsbehandling ved hjælp af passende institutionelle og retlige rammer.

*Artikel 17 - Internationalt samarbejde i situationer,
hvor der består en alvorlig trussel mod de kulturelle udtryksformer*

Parterne samarbejder med henblik på at yde hinanden gensidig bistand, idet de tager særlig hensyn til udviklingslande i de i artikel 8 nævnte situationer.

Artikel 18 - International fond for kulturel mangfoldighed

1. Der oprettes en International fond for kulturel mangfoldighed, i det følgende benævnt "fonden".
2. Fonden udgøres af deponerede midler i overensstemmelse med UNESCO's finansreglement

3. Fondens ressourcer udgøres af:
 - a) parternes frivillige bidrag
 - b) midler, der er afsat hertil, af UNESCO's generalkonference
 - c) eventuelle indbetalinger, donationer og testamentariske gaver fra andre stater, fra organisationer og programmer under De Forenede Nationer, andre regionale eller internationale organisationer samt offentlige og private organer eller privatpersoner
 - d) alle renter af fondens ressourcer
 - e) indtægter fra de indsamlinger og begivenheder, der arrangeres til gavn for fonden
 - f) alle andre ressourcer, som fondsbestemmelserne tillader.
4. Hvordan fondens ressourcer skal anvendes, bestemmes af det mellemstatslige udvalg på grundlag af partskonferencens retningslinjer, jf. artikel 22.
5. Det mellemstatslige udvalg kan acceptere økonomiske bidrag og andre former for bistand til generelle eller specifikke formål, der vedrører bestemte projekter, forudsat at disse projekter er godkendt af udvalget.
6. Der kan ikke til bidragene til fonden være knyttet nogen politisk, økonomisk eller anden betingelse, som er uforenelig med denne konventions målsætninger.
7. Parterne bestræber sig på regelmæssigt at indbetale frivillige bidrag med henblik på gennemførelsen af denne konvention.

Artikel 19 - Udveksling, analyse og formidling af oplysninger

1. Parterne indgår aftaler med hinanden med henblik på udveksling af oplysninger og sagkundskab vedrørende dataindsamling, statistikker over de kulturelle udtryksformers mangfoldighed og former for bedste praksis med hensyn til beskyttelse og fremme heraf.
2. UNESCO letter i kraft af de ordninger, der findes i sekretariatets regi, indsamling, analyse og formidling af alle relevante oplysninger, statistikker og former for bedste praksis på området.
3. UNESCO opretter og ajourfører desuden en databank over de forskellige statslige, private og almennyttige sektorer og organer, hvis virke vedrører kulturelle udtryksformer.
4. Med henblik på at lette dataindsamlingen vil UNESCO være særlig opmærksom på styrkelse af kapacitet og sagkundskab hos de af parterne, der måtte anmode om bistand på området.
5. De oplysninger, der skal indsamles i henhold til denne artikel, kompletterer de oplysninger, der er omfattet af bestemmelserne i artikel 9.

V. Forholdet til andre instrumenter

*Artikel 20 - Forholdet til andre instrumenter:
gensidig støtte, komplementaritet og ikke-underordning*

1. Parterne anerkender, at de i god tro skal opfylde deres forpligtelser i henhold til denne konvention og alle andre traktater, hvori de er part. Derfor og uden at underordne denne konvention i forhold til andre traktater:
 - a) tilskynder parterne til, at denne konvention og andre traktater, hvori de er part, støtter hinanden gensidigt, og
 - b) tager hensyn til relevante bestemmelser i denne konvention, når de fortolker og anvender andre traktater, som de er part i, eller når de indgår andre internationale forpligtelser.
2. Intet i denne konvention kan fortolkes derhen, at den ændrer parternes rettigheder og forpligtelser i henhold til andre traktater, hvori de er part.

Artikel 21 - International høring og koordinering

Parterne forpligter sig til at fremme denne konventions målsætninger og principper i andre internationale forsamlinger. Med henblik herpå rådfører parterne sig om nødvendigt med hinanden, idet de holder sig disse målsætninger og principper for øje.

VI. Konventionens organer

Artikel 22 - Partskonferencen

1. Der etableres en partskonference. Partskonferencen er denne konventions plenarsamling og øverste organ.
2. Partskonferencen afholder ordinært møde hvert andet år, så vidt muligt i forbindelse med UNESCO's generalkonference. Den kan afholde ekstraordinært møde, hvis den selv beslutter det, eller hvis mindst en tredjedel af parterne indgiver anmodning herom til det mellemstatslige udvalg.
3. Partskonferencen vedtager selv sin forretningsorden.
4. Partskonferencen har bl.a. følgende opgaver:
 - a) at vælge medlemmerne af det mellemstatslige udvalg
 - b) at modtage og gennemgå rapporter fra parterne i denne konvention, der fremsendes af det mellemstatslige udvalg
 - c) at godkende de operationelle retningslinjer, der på dens foranledning udarbejdes af det mellemstatslige udvalg
 - d) at træffe alle andre foranstaltninger, som den måtte anse for nødvendige for at fremme denne konventions målsætninger.

Artikel 23 - Det mellemstatslige udvalg

1. Der oprettes ved UNESCO et mellemstatsligt udvalg for beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed, i det følgende benævnt "det mellemstatslige udvalg". Udvalget består af repræsentanter for 18 stater, der er parter i konventionen, og som partskonferencen vælger for en periode på fire år, så snart denne konvention træder i kraft i overensstemmelse med artikel 29.
2. Det mellemstatslige udvalg holder møde én gang om året.
3. Det mellemstatslige udvalg arbejder under partskonferencens myndighed og vejledning og er ansvarlig over for denne.
4. Antallet af medlemmer af det mellemstatslige udvalg vil blive sat op til 24, så snart antallet af parter i konventionen når op på 50.
5. Medlemmerne af det mellemstatslige udvalg vælges under hensyntagen til en ligelig geografisk fordeling og efter rotationsprincippet.
6. Uden at det indskrænker de øvrige beføjelser, der tillægges det ved denne konvention, har det mellemstatslige udvalg følgende opgaver:
 - a) at fremme denne konventions målsætninger og at tilskynde til dens gennemførelse og sikre opfølgningen heraf
 - b) på anmodning af partskonferencen at udarbejde operationelle retningslinjer for gennemførelse og anvendelse af konventionens bestemmelser og forelægge disse for partskonferencen til godkendelse
 - c) at fremsende rapporterne fra parterne i konventionen til partskonferencen sammen med udvalgets bemærkninger og et resumé af indholdet
 - d) at fremsætte passende henstillinger i situationer, som udvalget er blevet gjort bekendt med af parterne i henhold til de relevante bestemmelser i konventionen, særlig artikel 8
 - e) at fastlægge procedurer og ordninger for høring med henblik på at fremme denne konventions målsætninger og principper i andre internationale forsamlinger
 - f) at udføre alle andre opgaver, som partskonferencen måtte pålægge udvalget.
7. Det mellemstatslige udvalg kan i henhold til sin forretningsorden når som helst indbyde offentlige eller private organer eller fysiske personer til at deltage i dets møder for at høre dem i specifikke spørgsmål.
8. Det mellemstatslige udvalg udarbejder selv sin forretningsorden og forelægger den for partskonferencen til godkendelse.

Artikel 24 – UNESCO's sekretariat

1. Konventionens organer bistås af UNESCO's sekretariat.
2. Sekretariatet udarbejder partskonferencens og det mellemstatslige udvalgs dokumentation samt udkastet til dagsorden for deres møder, bistår dem ved gennemførelsen af deres afgørelser og aflægger rapport herom.

VII. Afsluttende bestemmelser

Artikel 25 - Bilæggelse af tvister

1. I tilfælde af en tvist mellem parterne i konventionen om fortolkningen eller anvendelsen af denne konvention søger parterne en løsning gennem forhandling.
2. Hvis de berørte parter ikke kan nå til enighed gennem forhandling, kan de efter indbyrdes aftale søge tredjemands mellemkomst eller mægling i sagen.
3. Hvis tvisten ikke har været genstand for tredjemands mellemkomst eller mægling, eller hvis den ikke har kunnet løses gennem forhandling eller ved tredjemands mellemkomst eller mægling, kan en part søge forlig efter proceduren i bilaget til denne konvention. Parterne undersøger i god tro forligsudvalgets forslag til løsning af tvisten.
4. Enhver part kan ved ratifikationen, accepten, godkendelsen eller tiltrædelsen afgive erklæring om, at den ikke anerkender ovenstående forligsprocedure. Enhver part, der har afgivet en sådan erklæring, kan når som helst trække sin erklæring tilbage ved en meddelelse til UNESCO's generaldirektør.

Artikel 26 - Medlemsstaternes ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse

1. Denne konvention skal ratificeres, accepteres, godkendes eller tiltrædes af de stater, der er medlemmer af UNESCO, i overensstemmelse med deres respektive forfatningsmæssige procedurer.
2. Ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumentet deponeres hos UNESCO's generaldirektør.

Artikel 27 - Tiltrædelse

1. Denne konvention er åben for tiltrædelse af enhver stat, der ikke er medlem af UNESCO, men som er medlem af De Forenede Nationer eller af en af FN's særorganisationer, og som organisationens generalkonference opfordrer til at tiltræde.
2. Denne konvention er ligeledes åben for tiltrædelse af territorier, som har fuldt indre selvstyre, som anerkendt af De Forenede Nationer, men som ikke har opnået fuld uafhængighed i overensstemmelse med Generalforsamlingens resolution 1514 (XV), og som har kompetence på de områder, som denne konvention omfatter, herunder kompetence til at indgå traktater på disse områder.

3. Følgende bestemmelser finder anvendelse på regionale organisationer for økonomisk integration:
- a) Denne konvention er også åben for tiltrædelse af enhver regional organisation for økonomisk integration, der bindes fuldt ud af konventionens bestemmelser på samme måde som de stater, der er parter i konventionen, jf. dog følgende litraer.
 - b) Når én eller flere stater, som er medlemmer af en sådan organisation, også er parter i konventionen, aftaler denne organisation og denne eller disse stater indbyrdes, hvilket ansvar de hver især skal påtage sig for opfyldelsen af deres forpligtelser i henhold til denne konvention. Denne ansvarsfordeling har virkning, når den i litra c) omhandlede underrettningsprocedure er afsluttet. Organisationen og dens medlemsstater må ikke udøve deres rettigheder i medfør af denne konvention samtidigt. I sager, der hører under deres kompetence, udøver regionale organisationer for økonomisk integration desuden deres stemmeret med et antal stemmer svarende til det antal af deres medlemsstater, der er parter i denne konvention. Sådanne organisationer må ikke udøve deres stemmeret, hvis deres medlemsstater udøver deres, og omvendt.
 - c) En regional organisation for økonomisk integration og dens medlemsstat eller -stater, der er blevet enige om en ansvarsfordeling i henhold til litra b), underretter parterne om den foreslåede ansvarsfordeling på følgende måde:
 - i) organisationen gør i sit tiltrædelsesinstrument klart rede for ansvarsfordelingen på de områder, der er omfattet af konventionen
 - ii) den regionale organisation for økonomisk integration underretter depositaren om ethvert forslag til en eventuel senere ændring af de pågældende ansvarsområder; depositaren underretter dernæst parterne herom
 - d) Stater, der er medlemmer af en regional organisation for økonomisk integration, og som bliver parter i konventionen, anses for fortsat kompetente på alle områder, som ikke har været genstand for en kompetenceoverdragelse til organisationen, som udtrykkeligt er erklæret eller påpeget over for depositaren.
 - e) Ved "regional organisation for økonomisk integration" forstås en organisation bestående af suveræne stater, som er medlemmer af De Forenede Nationer eller af en af FN's særorganisationer, og hvortil disse stater har overdraget kompetence på områder, der er omfattet af denne konvention, og som i overensstemmelse med sine interne procedurer er blevet behørigt bemyndiget til at blive part heri.
4. Tiltrædelsesinstrumentet deponeres hos UNESCO's generaldirektør.

Artikel 28 - Kontaktpunkt

Enhver part, der bliver part i denne konvention, udpeger et "kontaktpunkt" som anført i artikel 9.

Artikel 29 - Ikrafttrædelse

1. Denne konvention træder i kraft tre måneder efter datoen for deponeringen af det tredivte ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument, men kun for de stater eller regionale organisationer for økonomisk integration, der på denne dato eller forud herfor har deponeret deres respektive ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument. For enhver anden part træder den i kraft tre måneder efter deponeringen af den pågældende parts ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument.
2. Med henblik på anvendelsen af denne artikel må intet instrument, der deponeres af en regional organisation for økonomisk integration, betragtes som et supplement til de instrumenter, som medlemsstaterne af den pågældende organisation allerede har deponeret.

Artikel 30 - Føderale eller ikke-monistiske forfatningssystemer

I anerkendelse af at internationale aftaler forpligter parterne på samme måde, uanset hvilket forfatningssystem de har, finder følgende bestemmelser anvendelse på de parter, hvis forfatningssystem er føderalt eller ikke-monistisk:

- a) for så vidt angår de bestemmelser i denne konvention, der administreres af den føderale eller centrale lovgivende myndighed, vil den føderale eller centrale regerings forpligtelser være de samme som forpligtelserne for de parter, der ikke er føderale stater
- b) for så vidt angår de bestemmelser i denne konvention, der administreres af de enkelte enheder i den føderale stat som f.eks. stater, regioner, provinser eller kantoner, der ikke er forpligtet til at træffe lovgivningsmæssige foranstaltninger i medfør af det føderale forfatningssystem, gør den føderale regering om nødvendigt de kompetente myndigheder i de enkelte enheder, f.eks. stater, regioner, provinser eller kantoner, bekendt med de pågældende bestemmelser sammen med dens henstilling om vedtagelse.

Artikel 31 - Opsigelse

1. Enhver part kan opsig denne konvention.
2. Opsigelsen meddeles skriftligt i form af et instrument, der deponeres hos UNESCO's generaldirektør.
3. Opsigelsen træder i kraft tolv måneder efter modtagelsen af opsigelsesinstrumentet. Den ændrer på ingen måde de finansielle forpligtelser, der påhviler den opsigende part indtil den dato, hvor udtrædelsen træder i kraft.

Artikel 32 - Depositarens opgaver

UNESCO's generaldirektør underretter i sin egenskab af depositar for denne konvention organisationens medlemsstater, de medlemsstater, der ikke er medlemmer, og de regionale organisationer for økonomisk integration, der er omfattet af artikel 27, samt De Forenede Nationer om deponeringen af alle de i artikel 26 og 27 nævnte ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenter og om opsigelser i henhold til artikel 31.